

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5463.**

Benyújtás dátuma: **2023-10-04 12:54**

Parlex azonosító: **1B3009A70001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Gelencsér Ferenc (Momentum), Tompos Márton Kristóf (Momentum)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Szijjártó Péter, külgazdasági és külügyminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Van-e bármilyen különös oka annak, hogy a Miniszter Úr eddig nem lépett fel kellő határozottsággal azért, hogy a felnövekvő orosz generációkat ne a nemzeti történelmünket meghamisító és meggyalázó, a magyar embereket joggal sértő könyvekből tanítsák?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

2016 októberében, amikor az orosz állami televízióban az 1956-os forradalom emlékét meggyalázó állítások hangoztak el, akkor külügyminiszterként még – helyesen – bekérte a budapesti orosz nagykövetet a Külügyminisztériumba és azt mondta: „Senkitől sem viseljük el, hogy megalázó módon beszéljen az 1956-os forradalomról és annak hőseiről.” Vajon mi változott 2016 óta? Hiszen most télen maradt, amikor nem egyszerűen egy orosz televíziós propagandaműsorban gyalázták meg az 1956-os forradalmunk emlékét, hanem elhatározták és jóváhagyták állami, kormányzati szinten, hogy a felnövekvő generációkat módszeresen félrevezetik hazugságokkal, és számukra hazánk történelmét meghamisítva tanítják.

Ezt a bizonyos, 11. évfolyamos diákok számára készített történelemtankönyvet Putyin korábbi minisztere és jelenlegi tanácsadója, Megyinszkij írta. Megyinszkij ebben a tankönyvben ráadásul átgondolatlanul nevezi azt is, hogy a rendszerváltáskor kivonultak a szovjet csapatok Közép-Európából, így Magyarországról.

Ez a megközelítés persze nem új, nem előzmény nélküli, hiszen jól ismert, hogy Putyin igényt tart arra, hogy az egykori kelet-európai szocialista országokkal együtt hazánk ismét Oroszország befolyási övezetéhez tartozzon. A történelemhamisító orosz tankönyv szerint 1956-ban lázadó radikálisok, a fasiszta Magyarország volt katonái fogtak fegyvert, rengeteg gyilkosságot követtek el, még a sorkatonák is brutális mészárlások áldozatai lettek. Ezt immár nem az egykori Szovjetunió, hanem a mai Oroszország hivatalos történelemtankönyve állítja.

Bizonyára tisztában vannak a magyar külügyi apparátusban is azzal, hogy ez a bizonyos tankönyv,

melyet most az új orosz iskolai tananyag részeként adtak ki, azért bír különös jelentőséggel, mert – míg korábban több tankönyv közül is választhattak a pedagógusok – idén szeptembertől már csak azt az egyetlen állami tankönyvsorozatot lehet használni, amelynek része a minden jóérzésű magyar emberben megütközést kiváltó, új orosz történelemkönyv, melyet Megyinszkij írt 11. évfolyamos diákok számára.

Éppen ezért nem fogadható el, sőt kifejezetten félrevezető a budapesti orosz nagykövet mellébeszélése ebben az ügyben.

Ugyancsak nem fogadható el és elégtelen Putyin szeptember közepén egy újságírói kérdésre adott válasza a forradalom leverésével és az 1968-as prágai tavasz eltiprásával kapcsolatosan. Putyin ahelyett, hogy kimondta volna, nem sértheti meg a magyar népet és éppen ezért visszahívja ezt az államit tankönyvet, újat adnak ki, ami megadja a kellő tiszteletet a magyar forradalomnak és a történelmi tényeknek.

Putyin azonban nem így járt el, hanem csak annyit mondott: „A Szovjetunió politikájának ez a része hibás volt és csak feszültséghez vezetett. A külpolitikában nem lehet olyat tenni, ami egyértelműen ellentétben áll más nemzetek érdekeivel. De ez az a gereblye, amelyre a vezető nyugati országok ma rálépnek.”

A Miniszter Úr pontosan tudja, hogy 1945 után a szovjet-orosz katonai megszállás nem egyszerűen szemben állt nemzetünk érdekével, hanem rengeteg jogtiprást elkövető, rengeteg szenvedést okozó, szolgalelkű kommunista bábkormányokat ültettek a nyakunkra.

Ezután jött 1956 forradalma, majd Budapest szétlövésével, a forradalom leverése, a megtorlás és persze az újabb bábkormány.

Milyen ehhez mérhető cselekedet róható fel ma a nyugati országoknak? A Miniszter Úr egyetért a magyar emberek szenvedéseit súlytalanító putyini hasonlattal? Szabad ezt szó nélkül hagyni?

Közeleg az 1956-os forradalmunk évfordulója, méltó ünneplésre készül az ország. Ezért kérjük, hogy nyíltan, nem mellébeszélve válaszoljon az alábbi kérdésekre:

1. Van-e bármilyen különös oka annak, hogy a Miniszter Úr eddig nem lépett fel kellő határozottsággal azért, hogy a felnövekvő orosz generációkat ne a nemzeti történelmünket meghamisító és meggyalázó, a magyar embereket joggal sértő könyvekből tanítsák?
2. Bátorkodik-e végre hivatalosan és nyilvánosan kezdeményezni – még idén október 23-a előtt –, hogy azonnal vonják vissza és írják át a hivatalos orosz állami tankönyvet úgy, hogy az tényszerűen és kellő tisztelettel írjon az 1956-os forradalomról, annak hőseiről és a forradalom vérbe fojtásáról?
3. Meddig puhul és igazodik még a kormány álláspontja, ha Moszkváról vagy az orosz érdekekről van szó?

Várjuk érdemi válaszát!